

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Anlæg ved Gilleleje Fiskerihavn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4676 fg.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ligningsmænd i større Kommuner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3799—3800.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Høegh-Guldberg): Det lille Lovforslag, som jeg med nogle flere Medlemmer har haft den Ære at indbringe her i det høje Ting, har i korte Træk følgende Historie. Det har længe i større Kommuner været følt som en Byrde, at Ligningskommissionernes Arbejdsstyrke er for ringe til, at Kommissionen i rimelig Tid kan røgte de stærkt voksende Opgaver. Efter Købstadkommunalloven af 26de Maj 1868, § 22, er Tallet paa Ligningskommissionens Medlemmer i Byerne bestemt til kun at være fra 5 til 15, og det kan i og for sig siges at være ganske naturligt ikke at gaa højere op end til 15 Medlemmer, fordi en Kommission eller et Udvalg, bestaaende af et større Antal Medlemmer, næppe vil have let ved at forhandle. Det har jo ogsaa givet sig Udslag i, at Medlemsantallet i de Udvalg, som det høje Ting nedsætter, ikke overstiger 15. Men paa den anden Side er Ligningskommissionens Arbejde i de større Kommuner vokset overordentlig stærkt, saa at det har været ret vanskeligt for Ligningskommissionen, selv med flere Steder

indrømmet lønnet Medhjælp, at blive færdig i rimelig Tid. Tanken har derfor været henledet paa den Udvej, som Loven af 1ste April 1887 giver for Københavns Vedkommende, og ifølge hvilken der kan benyttes Ligningsmænd, denne Tanke har givet sig Udtryk i et Andragende af 18de December 1897, som indgik fra Købstadforeningen til Indenrigsministeren og Rigsdagen, ligesom ogsaa den største jydsk By samme Aar indgav et lignende Andragende til Ministeriet. I Rigsdagssessionen 1898—99, for ikke at tale om ældre Love, indsatte Landstinget i Forslag til Lov om Overgang af en Del af de direkte Statskatter til Kommunerne som ny § 7 en noget lignende Bestemmelse, som den Købstadforeningen og Aarhus Kommune havde andraget om, og denne ny § 7 blev af Folketinget accepteret med den Ændring, at hvad der af Kommunalbestyrelsen her vedtoges, skulde gælde for 3 Aar ad Gangen. I indeværende Session er i samme Lovforslag ligeledes som § 7 ved 3die Behandling i Landstinget den 21de December 1899 vedtaget en Bestemmelse af ganske det samme Indhold som det Lovforslag, jeg med flere har haft den Ære at indbringe. Som § 5 er endelig ved 3die Behandling i Folketinget den 6te Februar dette Aar en dermed aldeles ligelydende Bestemmelse vedtagen. I Fjor rettedes der fra min Valgkreds en Anmodning til mig om at indbringe et Lovforslag af lignende Indhold. Naar jeg ikke gjorde det, laa det i, at den Gang var det ikke udelukket, at en saadan Bestemmelse kunde blive vedtagen i de Skattelove, der paa den Tid behandlede i Tinget, hvorfor Forslagsstillerne maatte anse det for urigtigt at indbringe samme ved særskilt Lov. — Disse Forhold ere jo for Tiden ikke længer til Stede, idet den Skattelov, det her drejer sig om, maa siges foreløbig at være strandet og vil næppe blive forelagt igen, i alt Fald ikke i nøjagtig samme Skikkelse som tidligere. Hvortil kommer, at der i og for sig heller ikke er nogen Nødvendighed for, at den Paragraf, som her er udtagen og fremsat som selvstændigt Lovforslag, følger med Skattelovene, idet den i og for sig ikke har noget med denne Skattelov at gøre, da den snarere indeholder et Tillæg til eller Forandring i Kommunalloven. Nu har det vist sig, at Skattelovene i adskillige Aar have været forhandlede, uden at det er lykkedes at opnaa Enighed om dem. Selv om de altsaa maatte blive forelagte i en ny Skikkelse, men dog med denne